

Mærke til, at man i alle Lande har fulgt det Princip, der følges her, og skulde det, som alle Lande finde rigtigt, alene være galt her i Danmark? See vi hen til England, saa vide De Alle, at der forbedrer man Hesteavl ved Fuldblod. I Frankrig holdes der 1000 Landstodhingste, alle af Haldblod eller Yorkshireblod, i Østerrig holdes der 2000, i det lille Hannover 200 og saaledes overalt. Hvad der har været forderveligt for vor Hesteavl, er det, vi nu atter søge at gaae ind paa; det er den evige Vakslen, den Gaaen frem og tilbage fra det ene Princip til det andet. Man har altid taget Hensyn til dem, der klagede, fordi de ingen Præmie havde faaet, uden Hensyn til, om Klagen var grundet eller ikke; men alle de, der ikke have søgt Præmie, klage ikke. Nærlægger man nu Stutterierne, saa ville vi faae ti Gange saa mange Klager, saa maa Regjeringen efter meget saa Mars Forløb begynde igjen, hvor man nu vil have den skal slippe, og det vil der ikke kunne gjøre med Held, thi det vil blive uendeligt kostbart for Staten at anskaffe de til et Stutteri fornødne Heste fra Udlandet. Hestene skulle ogsaa acclimatiseres; det har været Ulykken med de Heste, vi have faaet fra Udlandet, at de først have viist sig heldige efterat være blevne acclimatiserede, og derfor har anden Generation ofte været meget bedre end første, ogsaa fordi Hingstene da bedre passede til Hopperne foruden at være acclimatiserede. Det er desuden statsøkonomiske Hensyn, der have bestemt Regjeringen her i Landet, ligesaavel som i andre Lande, til at bringe Opoffrelser for Hesteavl, og jeg troer, at der er saa Lande, der snarere burde gjøre Opoffrelser i saa Henseende end netop Danmark. Det turde være næsten Alle bekendt, at der aarlig udføres 10 à 15,000 Heste fra Danmark — i det sidste Aar er der af specielle Grunde kun udført 9,000 — det gjør en betydelig Forskjel paa Indtægten, om disse Heste maae sælges fra 50—100 Rbd. pr. Styk, eller om de kunne udbringes til 2 à 400 Rbd. eller meget mere; det gjør en Forskjel i Sta-

tens Indtægt af Millioner. Men vi ville ikke alene komme til at savne denne Indtægt, hvis vi forlode det nuværende Princip; Staten vil da blive nødt til at opoffre mange Hundrebetusinder om Aaret for at anskaffe sig Luxusheste. Det er ikke alene Rigmænd, der bruge disse Luxusheste, men her i Kjøbenhavn vil man finde, at de ogsaa bruges af Grosferere, Bryggere, Bagere og Andre, som sætte Priis paa at have forædlede Heste, og en stor Deel af de forædlede Heste, der nu bruges, ere netop Afkom af Landstodhingste. Jeg vil ogsaa omtale Cavalleriet, der klager over, at det ikke kan faae Heste til Armeen; Fordringerne til Cavalleriet ere nu meget store, imod hvad de vare for 50 Aar siden, og skal Danmark ogsaa anskaffe Heste til Cavalleriet, saa vil der gaae mange Penge og mange Heste tabte, thi de maae jo acclimatiseres, førend man kan bruge dem. Jeg skal ikke videre omtale Sagen; i de øs foreliggende Bilag, som jeg særlig vil anbefale Thinget, ere næsten alle de løse Paastande, som findes raft hentastede i Blade og Aviser, gjendrevne. Skulde jeg gjendrive dem her, saa vilde det tage megen lang Tid og kun være en Gjentagelse af det der Anførte. Ikke Alle ere saa ærlige som Forfatteren af en Artikel i den Berlingske Tidende Nr. 8 og 9 for iaar, der vil have begge Stutterierne ødelagte, men kommer med Rosinen i Pølseenden, idet han vil have den til Stutterierne bevilgede Sum anvendt til at hjælpe paa fattige Hesteopdrættere, som kunde trænge dertil; det er saadanne subjective Anskuelser, som gjøre sig gjældende mod Stutterierne. Vel veed jeg, at Thingets Medlemmer i alle Henseender ere saa rigelig forsynede med Lecture, at det er høist undskyldeligt, hvis de ikke have gjort sig bekendt med Bilagene til denne Sag, hvortil jeg ogsaa regner: „Blandede Meddelelser om Stutterivæsenet“ Nr. 2; men jeg tør dog anbefale dem at gjøre sig bekendt med disse Bilag, og jeg tør da dristigt haabe, at Thinget til tredie Behandling vil stemme mod Udvalgets og for Ministeriets Forslag.